

utvoldsomt gennem hele sin Stilling til Hospitalet har en saad betydelig Indflydelse paa denne Sag, at det, da det nu en Gang er Tilfældet, at der er en Mand, som kan bruges til begge Dele, vil kunne gjennemføres, at det ogsaa bliver denne Mand; og har man, for det Første, som sagt, slaet fast, at det skal være Reglen, at vedkommende Overlege, tillige skal være Universitetsdocent og Medlem af det lægevidenskabelige Fakultet, da vil man lettere være i Stand til i Fremtiden at følge denne Regel, end naar man ved Begyndelsen gaar bort fra den, og man da senere skal forandre det. Den ærede Minister udtalte, at det var en Selvfølge, at han ansaa sig berettiget til forsaavidt Flertallets Forslag under Nr. 30 blev vedtaget, at maatte udbetale i Sommerens Løb et Beløb af 250 Rd. kvartaarlig til den Overlege i kirurgisk-klinisk Undervisning paa Kommunehospitalet, som har besørgt denne Undervisning. Dette Punkt har just ikke i og for sig været behandlet i Finantsudvalget; men jeg tror, at i sidste antage, efter den Maade, hvorpaa Finantsudvalget har stillet sig til denne Sag ved Behandlingen af Tillegsbetillingsloven, at Udvalget betragter det som en Selvfølge, og at det ikke kan ønske, at den ærede Minister i den Henseende skal komme til at afbryde en Foranstaltning, som i og for sig saavel af Ministeren som Udvalget er anerkjendt for at være hensigtsmæssig. Jeg skjønner ikke rettere, end at jeg hermed har udtalt, hvad jeg angaaende Undringsforslagene havde Anledning til at ytre. Der er et enkelt Spørgsmaal, som Udvalget har paalaagt mig at berøre ved Behandlingen af dette Budget, og det er angaaende den projekterede nye Bygning til Baisenhuset. Siden man forhandlede denne Sag i Konference med den ærede Minister, ere de indkomne Tegninger og Derslag bleve bedømte, og saavidt man har set bemærket i de offentlige Blade, er en enkelt Tegning med dertil hørende Dverslag bleven premieret, hvilket vel sagtens var i Overensstemmelse med Indbydelsen. Udvalget maa fremdeles fastholde, at det vilde være mindre — ja, jeg vil ikke bruge noget stærkt Udtryk — loyalt mod Finantsudvalget og mod Folkethinget, som har hylbet Finantsudvalgets Betragtning af Baisenhusets Stilling om Betydelsen paa det nuværende Tidspunkt vilde gaa hen og foretage en saadan Forandring, som at sælge den gamle Bygning og opføre en ny, maafe til en meget betydelig Beføstning, saaledes indrettet, at den skulde være til den Stilling, og det Omfang, man vilde give Baisenhuset efter den sidste Afgjørelse ved kongelig Resolution. Finantsudvalget forventer bestemt, at den meget ærede Minister ikke vil søge en saadan Afgjørelse; men vil afvente en anden Overveielse af det hele Spørgsmaal, gennem hvilken det, inden man gaar til en ny Bygnings Opførelse, kan fremgaa, hvor stor en Anstalt der formentlig bør blive tilbage her i Kjøbenhavn. Jeg sætter Pris paa at høre

en bestemt Udtalelse af den ærede Minister om dette Spørgsmaal. Jeg forudsætter indtil jeg hører den, at den meget ærede Minister, selv om han kunde have ønsket at gaa en anden Vej, dog vil erkjende, at Finantsudvalget er berettiget til at haabe, at han i denne Henseende slutter sig til vor Forventning.

Ministeren for Kirke og Undervisningsvesenet: Der foreligger jo ikke nogen særlig Grund for mig til yderligere at tage Ødet med Hensyn til de foreliggende Undringsforslag, idet Modsetningerne kun ere ringe; og da det, hvor de ere tilstede, vel ikke kan ventes, at en forsæt Diskusjon vilde kunne virke betydeligt. Jeg vil blot bemærke med Hensyn til Spørgsmaalet om den botaniske Have, at jeg ganske vist maa gaa ud fra, hvad det ogsaa udtrykkelig blev udtalt af Drøfteren ved anden Behandling af Sagen, at min Stilling staar klar i den Henseende for Thinget. Naar det Beløb gives, hvormed der her er Spørgsmaal, vil jeg nemlig ikke anvende det paa Bygninger, som umulig ville kunne opføres med det nu givne Beløb, og Spørgsmaalet om dem maa komme til Afgjørelse næste Gang i det Thing, som da vil være tilstede, og hvilket jeg haaber at Erkjendelsen af deres Nødvendighed for Haven og for, at der ikke paadrages Staten langt større Udgifter ved den forsatte Bevarelse af den gamle botaniske Have med alle de Allemer, som dermed ere forbundne, vil gjøre sig saaledes gjældende, at denne Sag kan blive ført til et lykkeligt Resultat. Jeg har derfor ikke betragtet denne Form for, at Have væsentlig Betydning, idet jeg holder mig overbevist om, at selv ikke noget Medlem af Udvalget kan bevare Troen paa, at den botaniske Have nu kan udsøges for det Beløb, som man for et Par Aar siden har troet var tilstrækkelig. Af de Grunde, jeg nys anførte, vil jeg, som sagt, ikke behøve at gjøre yderligere Bemærkninger til Undringsforslagene. Den sidste Bemærkning, som kom fra den ærede Drøfter, nøder mig imidlertid til strax at tage Ødet af den Ting, hvorpaa jeg sætter overordentlig Pris, er, at jeg selv om jeg i mange Retninger er i bestemt Modsetning til Thingets Anskuelser, kan staa ligeoverfor det som en loyal Modstander. Det kan ialtsaa ikke falde mig ind ved Taushed, at give det Udseende af, at jeg samtykker i Noget, hoort jeg langtfra samtykker. Den ærede Drøfter har stillet Sagen saaledes, at Ministeren her personlig maatte være tilbøielig til at gaa Udvalget imøde med Hensyn til en Anskuelse, hvortil han siger, at Udvalget har sluttet sig, og hvortil Ministeren derfor ogsaa bundet tage Hensyn i sine Afgjørelser. Den ærede Drøfter maa dog imidlertid lægge Mærke til, at den kan være andre Hensyn, som kunne være meget paatværgende og meget afgjørende for Ministeren, og som han, hvorledes han end personlig stiller sig, maa anfæ